

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31127/2023
04.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца Компанија „Дунав осигурање“ АД Београд, против тужених АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Душко Ковачевић, адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеу Гж 1232/23 од 14.07.2023. године, у седници одржаној дана 04.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог АА изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеу Гж 1232/23 од 14.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог АА изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеу Гж 1232/23 од 14.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеу П 4562/21 од 30.03.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени АА из Дружетића да тужиоцу на име регреса исплати 143.292,00 динара са законском затезном каматом од 22.05.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени ББ да му солидарно са туженим АА исплати на име регреса износ од 143.292,00 динара са законском затезном каматом од 25.02.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени АА да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.332,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да друготуженом ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 42.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ваљеу Гж 1232/23 од 14.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужених и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу четврттом изреке тако што је обавезан тужилац да друготуженом ББ на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 31.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени АА је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О основаности захтева за исплату на име регреса у износу од 143.292,00 динара, одлучено је уз примену материјалног права из члана 29. став 1. тачка 7. Закона о обавезном осигурању у саобраћају и 939. став 1. Закона о облигационим односима које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари у ситуацији када је првотужени избегао утврђивање присуства алкохола у крви у моменту незгоде тако што је напустио лице места и изгубио право из осигурања од одговорности за штету причињену трећим лицима. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) нити се може побијати примена процесних одредби члана 3. и 386. ЗПП. Ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично - правној ситуацији. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености ревизије туженог не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за туженог АА, па је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради регреса поднета је 19.07.2021. године. Вредност предмета спора је 143.292,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је, према члану 479. став 6. ЗПП, искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић